

3. Стежинами заповідних парків Полтавщини. Екскурс в історію та сьогодення. / За ред. О. М. Байрак. – Полтава «Верстка», 2009. 164 с.

ЗЕЛЕНА ІНФРАСТРУКТУРА ЯК ІНСТРУМЕНТ ДОСЯГНЕННЯ ЦІЛЕЙ СТАЛОГО РОЗВИТКУ У МІСТАХ (КЕЙС КИЄВА)

Барбара В.О., студент

Циганок Є. Ю. – доктор філософії з географії, асистент кафедри фізичної географії та геоекології

Київського національного університету імені Тараса Шевченка

Нині урбанізаційні процеси є глобальною тенденцією і спричинюють низку геоекологічних проблем. Сучасний розвиток міських територій суперечить принципам сталого й збалансованого розвитку, а тому міста потребують комплексного підходу до формування урбанізованого середовища. Важливою запорукою цього є розвиток міської зеленої інфраструктури, природні елементи якої стають невід'ємною й фундаментальною частиною розвитку міста та сприяють очищенню повітря, регулюванню клімату, накопиченню вуглецю, підвищенню якості урболандшафтів, залагодженню конфліктів природокористування [1].

Проте, в Україні досі не впроваджені концепції зеленого простору, зеленої інфраструктури, екосистемних послуг, відсутнє нормування загальної кількості міських зелених насаджень, не врегульовані нормативно-правові аспекти формування систем озеленення урбогеосистем, а термін «зелена інфраструктура» не впроваджений у нормування містобудівельної діяльності України. Це є критично важливим з огляду на повоєнне відродження її міст, за якого міська зелена інфраструктура стане основою для екологічного стійкого відновлення трансформованих війною територій.

З метою комплексного дослідження ландшафтно-екологічної організації елементів зеленої інфраструктури запропоновано наступний алгоритм (рис. 1), який включає аналіз територіально-демографічних показників адміністративних одиниць, визначення площ міських зелених зон (МЗЗ) та їх

частки у площі адміністративних одиниць, створення картосхеми міських зелених зон, розрахунок коефіцієнтів озеленення, визначення забезпеченості зеленими насадженнями на людину. Завдяки розрахункам за наведеними показниками в розрізі адміністративних районів міста можна оцінити реальний стан озеленення міста та його районів, що є основою для планування пріоритетних заходів з розширення та оптимізації міських зелених зон.

Рис.1. Ключові етапи дослідження міської зеленої інфраструктури

Вихідними матеріалами дослідження можуть слугували власні дані польового обстеження зелених зон столиці, креслення діючого і проєктованого Генеральних планів міста Київ, геопросторові дані OpenStreetMap (OSM), сервісу Google Maps, супутникові зображення Google Satellite Hybrid та ESRI Satellite [2, 3, 4, 5].

Отже, дослідження міської зеленої інфраструктури є важливим завданням з огляду на прискорені темпи урбанізації, стрімке зростання антропогенних навантажень на природні й напівприродні ландшафти, а також виконання міськими зеленими зонами низки важливих функцій – збереження біологічного й ландшафтного різноманіття, забезпечення якісного відпочинку містян, очищення атмосферного повітря та поліпшення мікроклімату, зниження рівня міського шуму тощо. Реалізація запропонованого алгоритму дозволить створити інвентаризаційну картосхему міських зелених зон, розрахувати коефіцієнти озеленення, а також забезпеченості зеленими насадженнями на особу.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. Tappert, S., Klöti, T. & Drilling, M. (2018). Contested urban green spaces in the compact city: The (re-)negotiation of urban gardening in Swiss cities. *Landscape and Urban Planning*, 170, 69–78. doi: 10.1016/j.landurbplan.2017.08.016.
2. ЛУН Місто. Де в Києві найближче до парків і скверів? URL: <https://misto.lun.ua/ozelenennya>
3. OpenStreetMap Україна. URL: <https://openstreetmap.org.ua>
4. Генеральний план м. Києва. Основні положення. URL: <https://drive.google.com/file/d/0BxbGBoNdb1j6TTRuS3RMQjFINTA/view>
5. Генеральний план розвитку м. Києва та його приміської зони до 2025 року. URL: <https://kga.gov.ua/generalnij-plan/genplan2025>

НАВЧАЛЬНІ КОЛЕКЦІЇ МОРФОЛОГІЧНОГО ТА ГЕНЕТИЧНОГО РІЗНОМАНІТТЯ НАСІННЯ КУЛЬТУРНИХ РОСЛИН

Білик О.М., 2. молодший науковий співробітник, дендролог

Харченко Ю.В., кандидат сільськогосподарських наук

*Устимівська дослідна станція рослинництва Інституту рослинництва
імені В.Я. Юр'єва НААН*

Наочність навчання є одним з факторів, що впливають на характер засвоєння матеріалу. Засоби наочності забезпечують повне формування будь-якого образу, поняття, сприяють міцному засвоєнню знань, розуміння зв'язку наукових знань з життям. Засоби наочності підвищують інтерес до знань, роблять більш легким процес їх засвоєння, підтримують увагу [1].

Устимівська дослідна станція рослинництва Інституту рослинництва ім. В.Я. Юр'єва НААН України є однією з провідних установ Національного центру генетичних ресурсів рослин. Основною активною формою навчально-виховної роботи Устимівської ДСР є тематичні екскурсії [2]. Вони сприяють актуалізації опорних знань, конкретизації вивченого матеріалу, крім того